

Ewa Kierzkowska-Kalinowska

Radom. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 7, 209

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

RADOM
Stanowisko 2

Instytut Historii Kultury Materialnej
Polskiej Akademii Nauk
- Ekspedycja Wykopališkowa
w Radomiu

Badania prowadziła mgr Ewa Kierzkowska-
Kalinowska, Finansowały Radomskie Zakłady
Fajansu i Ceramiki Technicznej w Radomiu,
Osmy sezon badań, Osada wczesnośredniowie-
czna / IX i XI-XII w./

Prace o charakterze ratowniczym miały na celu przebadanie warstw kulturo-
wych w rowie długości około 400 m i szerokości 1,20 m, kopanym w związku z za-
kładaniem rurociągu gazowego. Rów wytyczony równoległe do koryta rzeki Mlecznej
/ kierunek południowy-zachód - północny- wschód/, przechodził przez zachodnią
część obszaru osady wczesnośredniowiecznej.

W profilu rowu 380m uchwycono przekrój warstw kulturowych trzech pozio-
mów osadniczych. Oprócz drobnych zabytków oraz dużej ilości ceramiki wczesno-
średniowiecznej odsłonięto kilka fragmentów " bruków kamiennych", palenisko i
liczne relikty zniszczonych drewnianych obiektów zarówno z XI - XII w. jak i
z IX w. Na szczególną uwagę zasługują:

- fragment drogi moszczonej drewnem, stanowiący ciąg dalszy drogi odkrytej
/ badania 1962 i 1971 r/ we wschodniej części osady;

- pozostałości wczesnośredniowiecznych urządzeń wodnych / miyn ?/ w
postaci luźno leżących belek i pali oraz rowu szerokości około 3,20 m, którego
ściany na odcinku długości około 4,50 m obudowane były grubymi deskami. Deski
ułożone ściśle obok siebie, z końcami zaostrozonymi schodziły w dół po ścianie
rowu pod kątem około 45°.

Badania pozwoliły z dużą dokładnością określić północny i południowy kraniec
osady z IX i XI - XII w. oraz wyznaczyć ich centra i peryferie. Ponadto w pozio-
mie użytkowym z XI - XII w. stwierdzono występowanie szeregu zagłębień, które
interpretować można jako pozostałości po zastoinach wodnych lub przepływających
w tym czasie ciekach wodnych. Teren osady z XI - XII w. był nierówny, pośladowa-
ny i poprzecinany szeregiem cieków wodnych lub oczek wodnych / stawy ?/.

RESZEL, pow. Biskupice

patrz

średniowiecze